

Όλα ρυθμίζονται απ" τη Θεία αγάπη. Δεν είναι τίποτε τυχαίο.

Του πατρός Ανδρέου Κονάνου

Όταν προσεύχεσαι και νιώθεις τον Θεό, αλλάζεις σκεπτικό. Και λες πλέον: «Όχι μόνος μου, αλλά με τον Θεό. Διότι μόνος μου είμαι πολύ μικρός. Στενά τα όριά μου και τα μυαλά μου. Δεν βλέπω μακριά. Εσύ, Κύριε, φώτιζέ με και, τότε, δεν φοβάμαι».

Κι όταν είμαι στη δουλειά μου και με πάρουν ξαφνικά τηλέφωνο και μου πουν κάτι δυσάρεστο, δεν θα πανικοβληθώ. Θα πω μέσα μου αυτομάτως: «Τι έλεγα το πρωί; Κύριε, ό,τι κι αν γίνει σήμερα, ξέρω ότι είναι από Σένα. Εσύ το έχεις επιτρέψει. Εσύ το έχεις στείλει. Εσύ το γνωρίζεις». Και, έτσι, δεν είμαι μόνος. Η κατάσταση είναι υπό έλεγχο. Όλα ρυθμίζονται από τη Θεία αγάπη. Όλα κανονίζονται. Δεν είναι τίποτε τυχαίο. Αφού το άφησε ο Θεός να γίνει, θα πει ότι είναι στα όριά μου, στις αντοχές μου και για το καλό μου».

Φυσικά, όλα αυτά δεν μπορείς να τα σκεφτείς την ώρα του τηλεφωνήματος. Η στιγμή που σου λένε μια δυσάρεστη είδηση σε βρίσκει αιφνίδια και τα χάνεις. Γι' αυτό, είναι ανάγκη να έχεις ήδη προπαρασκευαστεί ψυχολογικά, πνευματικά, συναισθηματικά και υπαρξιακά από το πρωί. Έτσι να ξεκινάει η ημέρα σου. Κι όταν ξαφνικά ακούσεις μια είδηση, καθώς θα είσαι προετοιμασμένος απ" το πρωί, θα βρεις τη δύναμη να πεις: «Τι έλεγα πιο

πριν στον Χριστό; Αυτό. Να τώρα η απάντησή Του. Το θέλημά Του, λοιπόν, είναι αυτό: να δεχτώ την είδηση. Μια είδηση που ξέρει πολύ καλά ο Χριστός. Είναι εν γνώσει Του. Αυτός είπε "ναι" στο να γίνει. Αυτός έδωσε την έγκριση να συμβεί. Αφού έδωσε την έγκριση, θα πει ότι το αντέχω και πως κάτι καλό θα βγει. Κι ότι μου χρειάζεται αυτό που γίνεται. Αλλιώς, δεν θα γινόταν. Αν δεν έβγαινε κάτι καλό για την ψυχή μου, δεν θα επέτρεπε ο Θεός να γίνει». Τελείωσε.

Το επέτρεψε ο Θεός να γίνει; Τότε θα βγει κάτι καλό για την ψυχή μου. Καλό δεν σημαίνει πάντα κι ευχάριστο. Σίγουρα, ό,τι συμβαίνει στη ζωή μου δεν είναι οπωσδήποτε κι ευχάριστο, καλό και χαρούμενο. Πρόσεξε! Δεν λέω για ευχάριστα πράγματα τώρα. Μιλάω για ωφέλιμα. «Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών». Τι συμφέρει την ψυχή μου; Αυτό. «Ναι, αλλά πόνεσα πάρα πολύ, έκλαψα, φοβήθηκα, λυπήθηκα». Ναι, αλλά συμφέρει την ψυχή σου και γι' αυτό έγινε. Αν το σκεφτώ έτσι, με την πνευματική λογική, ηρεμώ. Παίρνω τη θέση μου στη ζωή, ταπεινώνομαι, γαληνεύω. Και μου φεύγει το παράπονο προς τον Θεό.

«Γιατί δεν μ' αγαπάς, Κύριε;» Και σου απαντά: «Γιατί, παιδί μου, λες ότι δεν σ' αγαπάω; Εσύ δεν μου "πες το πρωί να σε βοηθήσω; Λοιπόν, η σημερινή παιδαγωγία μου είναι αυτό που σου συνέβη. Το σημερινό φάρμακό σου είναι αυτό. Για να κάνω το άγαλμα, πρέπει να χτυπήσω λίγο το μάρμαρο και να πετάξω κάποια κομμάτια του, ώστε να βγει από κάτω το ωραίο σχέδιο. Λοιπόν, σήμερα σε πόνεσα σε αυτό το σημείο. Ξέρω ότι πόνεσες. Αλλά δεν γίνεται αλλιώς».

Από το βιβλίο του π. Ανδρέα Κονάνου «Στο βάθος κήπος» που μόλις εκδόθηκε

Επιμέλεια: π. Στέφανος Κωστόπουλος